

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 39.

Indult Bétsből, Pénteken, Nóvember' 11-dikén, 1831.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Nov. 7-kén költ kegyelmes Kir. végzése által Nagy Méltóságú Székhely Majláth György Urat, Ts. K. valóságos belső titkos Tanátsost, és Magyar Királyi Personalist, valamint Mgs Purkhart Norbert Urat is a' Ts. K. Közönséges Kamara Vice Praesidensét, valóságos Státus és Conferentzialis Tanátsosokká kegyelmesen kinevezni.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Oct. 16-kán költ Kir. végzésében, különös kegyelmes tekintetből, Mgs Bezere dy György Urat, a' Közszeghi Kerületi Kir. Tábla Elölülőjét Ts. K. Udvari Tanátsosá, a' taksák elengedése mellett, kegyelmesen kinevezni.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Oct. 19-kén Ts. Jurjevich József Urat, a' Zágrábi Kir. Akadémiában Professort, Akadémiai Censorrá és Könyvek vizsgálójává kegyelmesen kinevezni.

B e l g a O r s z á g.

Az Antverpiai Journal Oct. 27-kén ezt mondja: Ma reggel a' következő hirdetést tettük közönségessé: „Adair Róbert Úrnak, az Anglus Követséghez éjféli után egy órakor érkezett hivatalos levele jelenti: hogy egy anglus hajóssereg osztály készítettett és indított el a' Hollandiai partokra a' végre,

hogy az Hollandiát, az ellenségeskedéseknek újonnan való elkezdésében akadályoztatná meg. Ugyan az a' követ egyszersmind azt is kinyilatkoztatta, hogy a' belgium részéről kezdendő minden ellenségeskedés, úgy fog tekinteni, mint azon Hatalmasságok ellen való ellenséges mozdulás, kiknek követjei a' Conferentiát teszik.

Sok Lengyelek jöttek Brüsszelbe, a' kik között vagynak: Professor Lele vel Joachim és hajdani Újságírók Kasimirski és Sanikovski.

A' belga képviselők Kamarájának Oct. 26-kán tartott titkos ülésében Brouckere Úr, (a' Minister Testvérje) a' Conferentiától ajánlott Tractatusra nézve magát a' következő módon nyilatkoztatta ki: Fő kérdés, mellyel foglalatoskodunk ez; valyon állapotunk, szükségessé képpen meg kívánja e' tőlünk hogy elfogadjuk mind azon feltételeket, mellyeket az öt hatalmasságok nyakunkra tolni jónak látnak, ha szinte azok reánk nézve a' leggyalázatosabbak és legkárosabbak is; — vagy valami hódogabb jövődöre való tekintet mellett magunkat azoknak ellenek szegezhetjük? De miért ne szegeznénk magunkat azoknak ellenek? Talán azért, mert a' Conferentziának szokott tselekedete, a' maga végzéseinek kivételére erőszakos rendszabásokat venni elő? — Nem, — hiszen azokkal szokott az parantsoló

hangon beszélni, kik néki magokat alá adják, azoknak pedig rendesen enged, a' kik vele kikötnek. Ezen dolog igazsága felől bizonyosan megfognak az Urak győzettetni, ha tovább is azon az úton mennek, mellyen elindultak. Valahányszor gyávák vagy félénkek voltunk, azért mindannyiszor meglakoltunk, ellenben állhatatosságot, bátorságot és erőt mutató tselekedeteinket még eddig soha sem voltunk kéntelenek megbánni. Ellenségeink is éppen így vagynak és voltak a' Conferentziával. En ezekből azt az igen egyszeres következtést húzom, hogy reánk nézve veszedelmes dolog lesz, a' Conferentzia határozásait akár mitsoda feltételek alatt is elfogadni, abban ellenben nagy hasznunk forog, ha azokat visszavetjük. De azt kérdehetné valaki, hogy mitsoda reménység alatt veted vissza az említett végzéseket? Felelet. — Én azt hiszem hogy a' Conferentzia, az által rendelkezéseinek nagy igazságtalanságát megismerván, 's mostani ellenséges és lázadásra mutató Systemájától el állván, barátságosabbra fog visszatérni. A' felől is tökéletesen meg vagyok győztetve, hogy különösen Frantzia Ország, az a' nemes és nagylelkű Frantzia Ország, a' mi előadásainknak és panaszainknak igazságos voltokat állaltván, azon veszedelmes Tractatusban volt megegyezését vissza fogja venni. Én pedig, azoktól, kik a' 24 tikkelyeknek Belgiumra nézve való káros voltát megismerik, 's még is azoknak elfogadását sürgetik, azt kérdezem: hogy mitől félnek? A' megtámadtatástól? Ugyan mondják meg, mitsoda seregre fogna az bizódni? Vagy attól, hogy elébbeni állapotunkra fogunk vissza tétetni? Attól Uraim! legkissebbet se féljenek, 's velem együtt azt tartásák lehetetlennek. A' mi a' felosztást illeti: az,

már régen megesett volna, ha azt Európa Urainak politikája úgy hozta volna magával, mivel pedig azok éppen nem hiszik azt, hogy nekik valami ilyen forma felosztásban hasznok lenne, olyan rendszabások elfogadására akarnak bennünket kényszeríteni, melly az ő interessejekkel nem ellenkezik. Nem is fenyegetnek ők minket sem megtámadással, sem elébbeni állapotunkban való visszatevéssel, sem felosztással, hanem tsak azt erősítik, hogy minden tőlök kitelhető módon azon fognak igyekezni, hogy minket a' 24 tikkelyekben való megegyezésre rávegyenek. Egy szóval Uraim! én a' fenyegetéseknek nem, hanem tsak egyedül az erőnek engedek. Míg minden reménység el nem hágy, addig 500,000 polgár társaim feláldozásában és hazámnak gyalázatjában 's vesztében semmiképpen meg nem fogok egyezni. — Barthelémy a' Tractatus mellett fogván, azt akarta különösen megmutatni, hogy Belgium a' 24 tikkelyek elfogadása által rosszabb állapotba nem fog helyhezettetni, mint volt II József idejében. Mária Theresia uralkodása alatt Belgium sem a' Skaldison való hajókázás jussának, sem Maestrichtnek birtokában nem volt 's mégis testi hődságából semmi nem hibázott.

A' belga Kamarában sok képviselők irták alá azon protestatiót, mellyben azok először is a' Ministerium ellen kelnek ki azért, hogy az a' Constitutio 68 tikkelyének értelme ellen a' Kamarától a' 24 tikkelyekben való megegyezést kívánja. Továbbá, az egész Tractátust ollyannak nyilatkoztatja ki, melly nemtsak a' belga Revolutionának alaptételeivel és a' Constitutio szavaival, hanem átaljában minden Nemzetek függetlenségével és méltóságával ellenkezik. Mellyre nézve ők, annak megtörténhe-

tő elfogadása ellen forma szerént protestálnak. Minthogy pedig [a' vokok többsége miatt, a' nevezett 24 tzikkelyek felett való vitatások titokban tartván, sűrű setétséggel fedettetnek, és ez által e' kisebb rész, itéletének alapjait, a' Nemzetnek és egész Európának elébe nem terjesztheti, ök t. i. a' Protestatio alá írói, ezennel nyilván valóvá teszik, hogy ök a' Tractatus ellen voksolnak.

Ugyan ezen dolgról azt Oct. 27-kén tartott hasonlóképpen titkos Ülésben Rodenbach; azt jegyezte meg: hogy az erő és férjfiúi maga hordozás, 's nem a' gyávaság és félénk engedés teszi a' nemzetet függetlenné. Ő jól tudja, hogy mind ezen fenyegetések: „a' Skaldisra hajóssereg küldődik, Frantzia ország, a' szükség idején nem fog bennünket segíteni“ nem egyébbre valók, hanem hogy azok a' Kamarának a' Tractatusban való megegyezését eszközölnék ki. Az Anglus hajós seregtől ő semmit sem tart. Mért Anglia nem örömet elegyedik tenzeri ütközetbe a' Belgákkal, úgy mint a' kiknek nintsenek olyan hajóik, mellyeknek semmivé tételéből néki haszna volna. Továbbá az anglus Cabinétnak most sokkal több baja van a' kebelében lévő egyenlenségekkel, hogy sem mint azon igyekezzék, hogy kívülről hadakozzék. Attól sem fél Rodenbach Úr, hogy Frantzia Ország Belgiumot ne segítse. Az a' Frantzia Ország, melly Olasz és Lengyel országot magokra hagyta, Belgiumban tulajdon Interestjét fogja óltalmazni. Külömben Belgiumot semmi esetre sem érné nagyobb és több rosszsz, mint a' mennyi azon feltételekben van, mellyeket nyakára akarnak tukmálni. Ha azoknak elfogadására kényszerített-nénk, úgy, igen is, engedelmesked-nünk kellene: de legalább valami kis

vígasztalásunkra szolgálna az, hogy a' Haza gyalázatját és szerentséllenségét voksával nem a' Kamara hagyta jóvá. Az Osy Úr beszédjének summája ide megyen ki: Lebeau Úr azt gondolja, hogy meg rettent bennünket, ha azt mondja, hogy a' 24 tzikkelyek ellenségei olyan emberek, a' kik Belgiumot elébbeni állapotjába kívánják visszaztteni. — En ezen állítást meg fordítván, azt erősítem, hogy a' kik a' 24 tzikkelyeknek pártjokat fogják; azok, a' nélkül hogy tudnák, a' Belgium elébbeni állapotja vissza hozásán munkálkodnak. A' Londoni Conferentziában lévő Hatalmasságok követjei, mind megígérték a' mi Királyúnknak és Királyságunknak elesmerését, ha a' Békéségnek Júniusban hozott előleges feltételeit el fogadjuk. 'S mind a' mellett is, hogy azokat elfogadtuk, ígéretek még sem telyesítették. De hiszen Uraim! úgy szokott azzal tenni minden Fejedelem, hogy ha Követje tselekedeteiben vagy ígéreteiben nem akar megegyezni, annak ezer meg ezer színeket tud adni. Hát most hiszik e' az Urak, hogy, ha a' 24 tzikkelyeket el fogadják, azok régen tett ígéretek megadják? — En részemről azt vallom, hogy nem hiszem. Mert a' tzikkelyekben egy szó sints a' Hollandiai Királynak Belgiumról való lemondásáról, mellyet t. i. a' Bétsi Tractatus ereje szerént nyert, az nem más, mint a' Királyság két részének egy mástól külön választó octái. Ugyan is, ha azokból a' feljebb említett megesmerést kellene kihoznom; éppen úgy kellene azokban látnom a' Belgák Királyának nevét, mint a' Hollandiai Királyét. Az említett Tractatus mindég tsak belga földről, de Belga Királyságról soha sem beszél, és szavai szüntelen ezek: „Ő Felsége a' Német alföldi Király,“ a' nélkül,

hogy a' mi Királyunkról csak szót is tenne. En nem hiszem, hogy a' Hatalmasságok Hollandiát erővel kényszerítenék; ha pedig mi makatskodunk, Anglia bennünket, fenyegetni fog: Hollandia ellenünk támad, Frantzia Ország pedig, a' békességhez való nagy szeretete miatt, magunkra fog bennünket hagyni. Mellyre nézve én a' 24 tzikelyeknek engedek, mert különben hallatlan szerentsétlenségek fognak reánk következni, 's reménylem, hogy mivel, szabadulásunkra, más út most nintsen előttünk nyitva, példamat minden Tisztitásaim követni fogják. — A' mint az Újságok mondják, Jaminé, Úr; éppen ezen alkalmatossággal, oly szivre hatóképpen beszélt, a' 24 tzikelyek ellen, hogy sok Tagoknak szemei könnybe lábbadtak.

Frantzia Ország.

A' Moniteur Oct. 27-kén, közli a' kereskedés-Ministerének egy Királyi helyben hagyással megerősített tudósítását, melly szerint, minthogy a' Cholera igen lassú lépésekkel halad előre, a' Maenusi Frankfurtal Nassau, Hessen-Darmstadt és a' Bádeni nagy Hertzegséggel való közösülés ismét megnyitatik, oly feltétel alatt, hogy az, mihelyt a' veszedelem kívánja, ismét azonnal fétben szakasztassék.

A' Követek Kamarájának Oct. 24-ki Ülésében General Lamarque nak azon javallatja vitatódott, melly szerint 300 Bataillon mozgó Nemzeti-gárdát kellene organizálni. Ezen alkalmatossággal Lamarque megmutatta: hogy a' mostani systema mellett a' belső tsendességnek a' Nemzeti gárda által való fentartása tökéletesen el van érve, de nintsen a' másik, nevezetesen, hogy az által az Ország magát a'

külsők ellen is bátorságba helyheztesse. A' nem mozduló Nemzeti gárda jól gyakorlott, ugyan annak pedig az a' része, mellynek a' veszedelem idején a' határszélekhez kellene sietni, hogy az országot a' külső ellenségtől óltalmazza, sehogy nints organizálva. Az ő ajánlása nemcsak erősebbé teszi most az országot, hanem azt a' jövendőkre nézve meg is kíméli; mert az által olyan eszközök készíttetnek előre, mellyek az állandó sereg számát kevesítik. Frantzia országnak kell lenni olyan katonaságának is, melly az országtól a' veszedelmet elhárítsa, és olyannak, melly azt attól megszabadítsa. Perier Úr a' nevezett ajánlást szükségtelennnek sőt békesség háborítónak állítván Lamarque Úr erre való feleletében az új Uralkodószerék külső politikájáról igen kemény megjegyzéseket tesz, azt mondván, a' többek között, hogy a' jó hir név egy új Igazgató székek erősebb alapul szolgál, mint a' gyalázat. Ő ugyan háborút soha nem kívánt, de vagynak olyan esetek, mellyekben inkább fegyverre kell a' Nemzetnek kelni, mint engedni. Az ő ajánlása a' békességnek záloga, nem pedig jel a' háborúra. Sebastiani Úr is Perier Urnak vélekedését óltalmazta. Ezt tselekedte a' következő nap és így az Oct. 25-kén tartott ülésben Thiers Úr, a' ki a' Ministeriumnak Nemavatkozás Systemáját helyesnek itéli, mind addig mig Frantzia országnak közvetetlen Interesséje nem forog veszedelemben, — meg mutatja, hogy az Oppositio rendszere tízszerre bizonyosabban indítna háborút. Mitsoda nagy ditsőség az Frantzia Országra nézve, ha az, az ő józan gondolkozása 's maga mérséklése által gátot vet annak, hogy ne folyjanak Európában ismét vérpatakok, és hogy a' véres ütközetek

a' pallérozódást semmivé ne tegyék. Az emberiség minden barátinak egyező akarrattal kell győzedelmet szerezni egy olyan Systemának, melly az emberi nemet mondhatatlan nyomorúságtól; a' szabadságot pedig veszedelmes kísértektől őrzi meg. Mauguin Úr, 's Thiers Úr is a' Ministerium el- len ugyan ezen materia felett így beszélt. Igen szükség, a' mint lehet a' békességre tekinteni, de a' háborura is. A' Státus bátorságban létének, nem az idegenek szaván, hanem annak tulajdon maga erején és Seregein kell fundálódni. A' Ministeriumnak az Ország javán kívül más általános rendszerének nem szükség lenni, — annak a' békességet és a' háborút a' szerént, a' mint a' környül-állások hozzájárul magokkal, egyformán kell kívánni; — ez az Oppositio Rendszere, Frantzia Ország a' Némzetek Sympathiáján kiadott, és azért beszél most az Oppositio is a' békességről. Az a' háború, melly most kiütne, Európával köz háború lenne, és az Frantzia Orzágnak vagy győzedelmével, vagy vesztevel végződne.

A' Követek Kamarájának 27-ken Octoberben tartott ülésében a' Tengeri Minister a' következő törvényjavallatot tette. 1 tikkely. A' frantzia gyarmatokban, a' nélkül, hogy a' színre legkisebb tekintet is lenne, minden szabad születésű személynek van: a) polgári, b) politikai jussa, a' törvény által kiszahott feltételek alatt. 2 dik. A' szabadon bocsátottak, mindjárt törvényes felszabadítások után, polgári jussokkal birjanak. Ugyan ezeknek, a' politikai jussok gyakorlása, felszabadítások után az elebbeni tikkelyben kített feltételek alatt és úgy ha írni 's olvasni tudnak, 10 esztendővel engedtetik meg. 3 dik tikk. Mind azon parantsolatok, rendelések és

végzések, mellyek a' jelentörvények el- lene vólnának, erejeből kivételnek.

Brestből Oct. 18 kán: A' portugalusoknak, Orestes és Princessa de Beira nevű hajóik, mellyeket a' Frantziák, mint prédákat a' minap elhoztak, a' Frantzia igazgatászek engedelmével, Lisbonába visszatértek. Jranía, 24 ágyús hadi hajó, melly Donna Mariát kiáltá ki Fejedelemnek Brestben maradt.

O r o s z O r s z á g.

Pélervárában a' következő tsászári nyilatkoztatás adódott ki: Mi első Miklós, Isten kegyelméből Tsászárok és egyedülvaló uralkodójok minden Oroszoknak s. a. t. adjuk tudtokra minden Mi hűséges alattvalóinknak: hogy vége annak a' háborúnak, mellyet az árulás indított; Lengyel Orzágnak nepe kiragadtatott a' lázzadók erőszakoskodása közzül; és az ő tsoportjoknak erőtlen maradványa, melly a' megvakittatásában mind végig állhatatosan megmaradt, vitéz seregeinktől minden felőlről nyomattatván, magát a' Szomszédstatusok határaitra vévén, fegyvereit ottan lerakta. Midön Mi, hűséges alattvalóim! titeket ezen valójában vigasztalás szerző győzedelemtől, melly által a' nyugalom és rend ismét helyre állítottatott tudósítunk, most is, mint ennek, a' Mi szívünket olly nagy szomorúsággal illetett háborúnak kezdetén, veletek együtt folyamodunk ahhoz, a' ki mint Igazgatója az Országok és Népek sorsának, a' Mi igazságos ügyünket olly szemlátomást áldotta-meg. A' mi első érzsünk, a' ditséretnek és hálaadásnak első áldozatja emelkedjék az ő Királyi székehez. Ő tett ki bennünket végére mehetetlen végzései szerént, új terhes ki-

sérteteknek, de éppen ezek között Kegyelmenek új jeleivel is meg ajándékozott, mert megmutatta az Orosz ország hatalmának erősségét, 's a' Mi hűséges seregünket, a' hazának ezen győzhetetlen köfalát, a' ditsőségnek új fényével vette körül. Vitéz katonáink meg feleltek a' Mi várakozásunknak. Azok az Euphrates partjainál, a' Balkán és Taurus hegyeinek tetején, 's a' Rumilia térjein véghezvitt vitézi tettei által ditsóítottván, ezen nevezetes, héthónapig szakadatlanul folyó táborozásban, önn magokon istudtak győzedelmet venni. Ők voltak azok, a' kik minden veszedelmet megvetvén hihetetlen sanyarúságok és szükségek ki állására adnák magokat, a' kik, magának a' Természetnek akadályaiival, és azon ellenségnek kétségbe esést mutató ellentállásaival küszködtek, melly az által eltsábitott népnek sem jószágát sem vérét nem kémélte; ők voltak azok, kiknek száma nélkül való fényes szerentséjek a' Varsó megvételével koronáztatt meg, a' hol az ellenség nem kevésbé bámulta a' győzedelmesnek nemeslelkű állhatatosságát, mint azt, hogy mennyire tekint az a' meggyőzettek életére, javaira. De nemtsak itt ékesítette a' mi katonáinknak magok viseleteit a' győzelemben való ezen mag amérséklés, önnhaszon nem keresés, és emberszeretet, hanem egész Lengyelországban is. Szüntelen előtők tartván a' Mi Intésünket, azok még a' Vérontások között is igyekeztek ezen hazafiúi háborúnak félemeit enyhíteni, mindenütt és mindenkor kedvezvén az elesett tévelygőknek 's testvéri módon kiterjesztett karokkal fogadván mind azokat, valakik kötelességeikre visszatértek. — Oroszok! azon dolgokban mellyeket a' Mi vitéz seregeink elkezdettek, Isten segedelmével nem sokára véget fogunk érni. Az idő és a' Mi gondoskodásunk a' békételenségnek

azon magvát, melly a' két törzsök atyafinépeket olly régtől fogva ellenkezésben tartja, ki fogják irtani. Lengyel Országának, a' Mi Orosz Országunkhoz ismét vissza került alattvalóit ti is úgy fogjátok nézni, mint egy veletek közös nagy Familiának tagjait. Nem boszszúállással való fenyegetések, hanem a' hűségben való példa adás, nemes lelkűség és a' sérelmek elfelejtése által fogjátok azon Tőlünk megírt rendszabások kivitelét, mellyek azon Országot szorosabban és tartósabban kaptsolják a' Mi birodalmunknak egyéb részeihez, előmozdítani. És így ezt a' különválhatatlan Státusok szövetségét a' Mi Vigasztalásunkra, 's Orosz Országának ditsőségére, mindenkor az ugyan azon egy Uralkodó eránt való szeretet, ugyan azon megoszthatatlan Szükségek és Interestek 's akármelly visszavonás által is meg nem rendíthető közös szerentsének érzése őrizze meg és tartsa fen. Költ Pétervárában Oct. 6-án (18) 1831. Miklós.

L e n g y e l O r s z á g.

Fő hadivezér Hertzeg Paskievits Varsóban a' fő hadi szálláson Oct. 21-kén költ parantsolatja szerint Lengyelországban, a' Vajdaságok kormányozását a' következő módon rendeli el; hogy a' Varsoviai Vajdaság kormányát General Witt, — a' Sandomiri Vajdaságát General Bumín; — a' Krakói Vajdaságát Generalmajor Tutze k; — az Augustovoi Vajdaságát Generalmajor Fricken; — a' Podlachiai Vajdaságát Báró Korff; — a' Lublini Vajdaságát Generalmajor Gurkó; — és a' Plocki Vajdaságát Generalmajor Bolen bírja. A' Hertzeg Paskievits rendelése szerint megengedődik a' General Romarino seregében szolgált altiszteknek és

höz embereknek a' Lengyel Országba való visszatérés, és a' határtól fogva minden eleség tárból 1/2 lengyel forintot kell mindeniknek fizetni.

Varsoból Oct. 25-kén (Burkus Status Ujság). Tegnap vettük a' tudósítást: hogy Zamosk vára magát minden feltételek nélkül adta fel és bizta a' Tsászárnak és Királynak kegyelmére. Sok ágyú és 4200 főből álló őrizet volt benne.

B é t s.

Béts belső és külső városaiban Nov. 7-kén déltől fogva choleraiban:

Nov. 8-kán délig megbetegedtek 32-en, kigyógyultak 15-en, meghaltak 20 an.

Nov. 9-kén délig megbet. 31-en, kigyógy. 15-en, meghal. 16 an.

Nov. 10-kén délig megbet. 52-en, kigyógy. 27-en, meghalt. 9 en.

E' szerint Sept. 14 kétől fogva Nov. 10-kéig megbetegedtek 5609-en, kigyógyultak 1639, meghaltak 1724-en, orvoslás alatt vagynak még 246-an.

M a g y a r O r s z á g.

Verebélyről Nov. 4-kén. Midőn a' Magyar Hazának minden részeiben pusztító esmeretes nyavalya által okozott inségek enyhítésére tétetett nagylelkű áldozatoknak olly számos jeleit olvassuk; mi sem hallgathatjuk el azon állandó fáradozó Gondoskodások, és Aldozatok hálaadatos Sikereit, melyeket Tekttes Majthinyi László Úr, ezen Ns. Bars Vgye Első All-Ispánya emberi szeretettől ösztönözve véghez vitt. Leírhatatlanok ezek, és tsak édes képzetekben köszöni, ezen Ns. Megyének minden Tagja, Szeretett All-Ispányának hasz-

nos fáradságait, mert a' nyomorultak eránt mutatott bőkezűsége mellett, bölts elő Adásaival, 's fel szállításaival több Földes Uraságok között boldog emlékezetű Hertzeg Rudnai Sándor, Ersek, Primás, és Cardinalis ő Eminentiaját is az itten lévő Jobbágyainak szomorú sorok meg könnyebbitésére 's fel vizsgálására gerjesztette.

Hogy Ő Eminentiajának kegyes gondoskodása ezen Uradalmában jobbágyaira minden reinénységen és kérésen folyúl több jótéteményt árasztott; annak a' mai napon nyilvánvaló haládatos jeleit adta ezen Uradalom minden lakosa. Mert a' midőn Tisztelendő Jaros Vincze Úr, Verebéli Esperes Plebános f. h. első napján Szívre ható beszédjével mái napra, úgymint volt Földes Urunk Hámvainak végső Tiszteletére 's éltében tett számtalan szent Tettei édes viszont emlékezetére, a' Templomba jönni mindnyájunkat felszólított; itten a' látás, oly érzést gerjesztett minden érzékenynek szívében, hogy ki ki kegyes Urának, változhatatlan jól tévőjének, szeretett Attyának, és Lelki Fő Pásztorának elhunytát végig a' halottas Isteni szolgálat alatt, térdelve felemelt kezekkel, és könyes szemekkel Zokogá — és a' mindenhatótól Aldást, és nyúgodalmat könyörge, elfelejthetetlen Rudnai-nak nagy Lelkére !!

H i r d e t é s.

Ő Ts. K. Felségének Oct. 14-kén költ parantsolatjára közönséggé tétetik, hogy a' most uralkodó járvány epeveszély orvoslásában éppen úgy kell a' betegekkel bánni, mint akármely más járvány nyavalyában. — Erre nézve Ő Felségének Oct. 23. költ további parantsolatja azt tartja, hogy az itt kö-

vetkező rendszabás; mely 1806-ban Febr. 27-kén kiadatván előadta, miképpen kellessék a' ragadónyavalyákkal bánni, megújíttassék. Költ Bétsben Nov. 5-kén 1831.

Oktatás a' Nép számára,
a' most uralkodó nyavalyákra nézve.

1) Annak a' nyavalyának, mely most Európának nagyobb részében, kisebb vagy nagyobb mértékben elterjedt, főképpen a' tartós nedves-hideg időjárás volt az oka. Természetesen, hogy a' háborús esetek is sokat tettek a' nyavalyának könnyű és sebes elterjedésére.

2) Ez a' nyavalya tehát nem új; mert hasonló időjáráskor másszor is tapasztaltuk azt ugyan ilyen környüállások között előfordulni; 's jobbra fordulván az idő, reménylhetjük, hogy az Isteni gondviselés egészen elfordítja ezt rólunk.

3) Hogy pedig az ember magát ezen nyavalyától megőrizze, arra orvosi szerek nem szükségesek. Sőt felettebb ártalmas volna, egészséges embernek magán előre vagy erét vágatni, vagy hánytatót, hashajtó vagy akármiféle szert bévenni, a' végre hogy magát attól megóvja.

4) Legyen az ember vidám kedvel, 's teljes bizodalmit helyhezettvén az Istenben, éljen rendesen, járjon el hivatalos dolgaiban, ételben és italban a' mértékletlenséget 's a' bujálkodást kerülje, lakásában és öltözetében a' legnagyobb tisztaságra vigyázzon; lakó szobáját egyszer 's kétszer is napjában kiszellőztesse, 10—4 órák között; kivált, ha a' szoba alacsony 's benne többen laknak.

Egésztelen és az állásban megromlott eledelekkel nem kell élni. Különösen őrizkedni kell a' megfázástól. Ha pedig rosszul érzi valaki magát, azonnal orvoshoz folyamodjék.

5) Látnivaló ebből, hogy a' ki a' rendes életet megszokta, annak élése modját változtatni szükségtelen, sőt még ártalmas is.

6) Ha valaki megbetegszik, azt ha csak lehet magát külön 's tágas szobában kell ápolgatni, 's a' látogatóktól őrizni.

7) A' beteg szobáját ágyát tisztán kelletik tartani, 's gyakran kiszellőztetni, de úgy hogy a' beteg meg ne hűljön, 's az ágya is tisztán tartassék, 's ágybelije melegített takarókkal változtatassék.

8) A' felgyógyult beteg ruhái, ágya, 's a' t. gondosan kimosattassanak, kitisztíttassanak, kivált ha valaki meghal, ruháját más magára ne vegye, míg ugyancsak jól ki nem mosatták 's szellőztették.

9) A' szalma, mellyen a' beteg feküdt, az ég alatt elégettessék; szobája pedig több napokig szellőztessék, és

10) Ugyan ezt kell tenni ha katonaság marsírozik valahol keresztül, kivált ha betegek vannak közöttök.

A' pénz folyamot November' 10-kén;
közép ár:
A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 89 3/10
Az 1820 béli sorsosok, 176 3/4
Az 1821-béli hasonlók, 128 —
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 40 1/4 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1160 1/10 for. ton Conv. Pénzben.

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 316.)

Nyomatató: Nemes Haykul Antal, (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)